

Hak Dinlerin Dejenere Edilmesi

ve

İSLAM'IN ÖZÜNE DÖNME MES'ULİYETİ

□□□□□□□□

Hak DİN'ler ve kutsal metinler, seçilen Peygamberler aracılığıyla ve Allah tarafından, inanç esasları ve hayat düsturları olmak üzere insanlara gönderilir. Ama bu şuur ve huzur prensipleri, kötü niyetli insanlarca, zamanla değiştirilip dejenere edilir ve DİN bir istismar ve suistimal aracı haline getirilir. İşte Hz. Musa'ya gelen TEVRAT ve Yahudilik... Hz. İsa'ya gelen İNCİL ve Hristiyanlık; zamanla tahrif ve tahrip edilip, şirk ve şekavetle kirlenmişlerdir. Bu tür bozulma ve yozlaşma süreçleri Müslümanlar içerisinde de maalesef yaşanmış, ya kısmen veya tamamen İslam'ın özünden ayrı ve farklı mezhep ve görüşler türemiştir. Ancak ne var ki; Yahudi ve Hristiyanlar, artık isteseler de Kitaplarının aslına dönemeyeceklerdir, çünkü Tevrat ve İncil tahrif edilmiştir. Ama Müslümanların şöyle bir avantajları ve İslam'ın aslına dönme fırsatları vardır; zira Allah'ın özel koruması ile Kur'an-ı Kerim'in orijinal metni asla zarar görmemiştir, ilk indiği şekliyle devam etmektedir.

“Hiç şüphesiz, Zikri (Kur'an-ı Kerim'i) Biz indirdik, Biz; ve elbette (kıyamete kadar) Onu (bu kutsal metni değiştirilmekten ve dejenere edilmekten koruyup aynen) muhafaza edicileri de Biziz.” [Not: Londra'da bir müzede bulunan ve Miladi 650 yıllarına -yani Peygamber Efendimizden hemen sonrasına ve Sahabenin hayatta olduğu sıralara- ait olduğu saptanan el yazması bir Mushaf'la, şu anda elimizdeki Kur'an nüshalarının arasında hiçbir çelişki ve değişiklik bulunmadığı gerçeğinin tespit edilmesi, Kur'an'ın orijinal metninin Allah'ın özel muhafazası ile günümüze kadar nasıl geldiğinin ve kıyamete kadar nasıl devam edeceğinin ispatı yerindedir ve bu açık bir mucizedir. Ancak orijinal lafzının aynen muhafaza edileceği bildirilen Kur'an ayetlerinin, mana ve

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

mesajlarının din simsarı Bel'amlar tarafından çarpıtılıp dejenere edilmemesine bir garanti verilmemiştir.]
(Hicr: 9)

Hadid Suresi 16. ayeti de bizlere, önceki kavimlerde ve dönemlerde olduğu gibi, İslam toplumunda da birtakım *bozulma, yozlaşma ve Dinin özünden uzaklaşma* girişimleri yaşanacağını haber vermekte ve yeniden Kur'an'ın aslına dönme uyarısı yapılmaktadır:

“(Artık,) İman edenlerin Allah'ın (hüküm ve haberlerini, nimet ve hikmetlerini düşünmek) ve Hakk olarak indirilen Zikri (bu Kur'an-ı Kerim'i dikkatle okuyup anlamaya ve gereğini uygulamaya gayret etmek) için, kalplerinin saygı ve kaygı ile yumuşayacağı zaman hâlâ gelmedi mi? (Sakin Müslümanlar,) Bundan önce kendilerine kitap verilip de, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçtiğinden bu nedenle kalpleri katılaştırmış (böylece kitaplarını bozmuş, dinlerini yozlaştırmış ve Hakk Dinden uzaklaşmış) bulunanlar gibi olmasınlar! Ki onların çoğu da fasık (günah ve kötülüğe dalmış) olan kimselerdi.”

(Hadid: 16)

Tevrat'ın Tahrif Olunması ve Yahudiliğin Siyonizm'e Saptırılması

Hz. Musa'nın ölümünden sonra, Hz. Yuşa, hem lider, hem Peygamber olarak gönderilmiş, Hz. Yuşa'dan sonra İsrail kabileleri hâkimlerce yönetilmiş ve bu döneme ait bilgiler Eski Ahit'in *Hâkimler* bölümünde açıklanmıştır. Daha sonra peygamber olarak gönderilen Hz. Samuel, Kral olarak tayin ettiği Tâlût/Saul Filistinlerle savaşmış, bu savaşta büyük başarı gösteren Hz. Davut,[1] Hz. Samuel'den sonra İsraililerin başına geçmiştir.

Kudüs'ü fethedip başkent yapan Hz. Davut, kutsal toprakları ele geçirmiş, İsrailoğullarına en ihtişamlı dönemi yaşatmış ve tarih boyunca da, Yahudiler hep bu dönemi özlemiştir. Hz. Davut'un ölümünden sonra yerine oğlu Hz. Süleyman geçmiş ve Tanrı'nın va'ad ettiği büyük mabedi, yani Mescid-i Aksa'yı inşa ettirmiştir. Hz. Süleyman'ın ölümünden sonra kuzeyde İsrail, güneyde Yahuda olmak üzere iki Krallık kurulmuş, putperestliğe yönelen İsrail Krallığı (MÖ 722'de) Asurlular tarafından, Yahuda Krallığı ise (MÖ 587'de) Babil Kralı Nabukadnezar tarafından ortadan kaldırılmış, büyük mabedi yıktırılmış ve *Ahit Sandığı* da kaybolmuşur.

Pers hükümdarı, Babil'de 70 yıl sürgün, yani diaspora hayatı yaşayan Yahudilerin Filistin'e dönmesine müsaade etmiş ve Tevrat'ın usta yazıcısı olarak tanınan, hikmet sahibi ve bilgili *Ezra/Uzeyr*, büyük mabedin yapılmasına öncülük etmiştir. Ancak yeniden

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

yazılan Tevrat'ta peygamber ahlâkının
olan
ret

*nitelikler*inden biri

ahi

hayatı ile ilgili herhangi bir kayıt bulunmamasına rağmen, sürgündeki Yahudiler, kadim İranlıların inanç sisteminden etkilenerek Şeol'de kötü ruhların işkence görerek cezalandırıldığına, iyilerin ise sonsuza kadar ödüllendirildiğine inanmıştır. Yahudilerin yabancı kadınlarla evliliklerine son vererek kavmini ırk olarak saflaştırmaya çalışan Ezra, yeni Tevrat'ı halkın huzurunda okumuş, hükümlerini açıklamış ve haftalık Tevrat okuma geleneğini oluşturmuştur. Peygamber olmamasına rağmen, Yahudiler nezdinde büyük bir konuma sahip olan Ezra için, Hz. Musa önce gelmeseydi; Tevrat'ın Ezra'ya verileceği iddia edilmiş, hatta 2'nci Musa olarak adlandırılmış ve kendisine Allah'ın *oğlu* denilmiştir.

Yahudiler, Ezra/Üzeyr Allah'ın *oğlu* diyerek On Emrin birincisi olan “*Karşımda başka ilâhların olmayacak*”

b

uyruğunu tahrif etmiş, dolayısıyla Allah'a
ortak

koşarak

tevhid

inancını ve aynı zamanda peygamber

ahlâkının

olmazsa olmazını oluşturan en önemli

niteliğini

bozup değiştirmişlerdir. Tahrif edilmiş Tevrat, müstehcen ve ahlâk tahripçisi konuları (Tekvin: 19/33-36, 38/15-18; Sayılar: 25/1; II Samuel: 13/11-14) içermiş, diğer insanlara hayvan nazarıyla bakılmasını, yabancılara faizle, kendi dindaşlarına

faizsiz

borç verilmesini (Tesniye: 23/19-20) emretmiştir. Ayrıca her şeyi yoktan var eden Allah'ı, *Yehova/Yahve*

diye adlandırarak hâşâ, Yüce Yaratıcı'yı insana benzetmiş ve kendileri için millî bir

karakter olarak ilan etmiştir. Bir Yahudi'nin doğumundan ölümüne kadar tavır, davranış ve eylemleri, eğitimleri, yiyecekleri; sebze ve meyvelerde yasak olmamasına rağmen,

çatal ve yarı tırnaklı, geniş getiren hayvanlar helal, geniş getiren ve tek tırnaklı

deve,

ayrıca

at, eşek, domuz, tavşan

ve

sürüngenler

haram kılınmıştır.[2] Deniz hayvanlarından hem

pullu

, hem de

yüzgeçli

olanlar helal diğerleri haram, kuşlardan avlanarak beslenen ve leş yiyenler haram

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

kılınmıştır. Ayrıca Tevrat'ın

“Oğlağı, anasının sütünde pişirmeyeceksin”

hükmü

“etle sütü karıştırmayacaksın”

şeklinde yorumlanarak şu kurallar konmuştur:

Et

yedikten sonra

süt

veya süttten üretilen

ürünlerin

yenmesi için en az

dört-beş

saatin geçmesi öngörülmüş ve bu kural tersi için de geçerli sayılmıştır. Ayrıca et pişen

kapta

süt

, süt pişen kapta

et

pişirilmemesi, etli ve sütlü yiyeceklerin mutlaka ayrı ve farklı kaplarda olması ve farklı dolaplarda muhafaza edilmesi öngörülmüştür. Bilhassa dinine bağlı Ortodoks Yahudiler, koşer veya kaşer denen bu kurallara titizlikle riayet etmiştir. Kısaca hayatın her safhasıyla ilgili faaliyetleri Talmud ve Kabala diye adlandırılan derleme kitaplarda yasalar haline getirilmiş ve On Emrin

ahlâkla

ilgili hükümlerini ise, sadece kendileri için geçerli kılmıştır. Din ile ırkı bütünleştiren Yahudiler, kendilerini bütün milletlerden

üstün

saymış (Tesniye: 14/12), bütün milletler üzerinde

saltanat

kurulmasını (Tesniye: 15/6) ilke edinmiştir. Putperestlerin kökünün kazılmasını,

yalan

yere yemin edilmesini,

haksız

da olsa dindaşlarını

haklı,

yabancıların ise daima

haksız

çıkarılmasını (İşaya: 54/17) öngörmüştür. Bu açıdan dinine, şeriatına ve ırkına bağlı tek ülke olmuş, buna karşın diğer soyları

ırkçı,

dindarları

dinci

saymış, dünya nimetlerinin sadece kendilerine ait olduğunu düşünerek diğer milletleri insafsızca

sömürmeyi

görev adını detmiştir.

Yahudilerin İdeali: Yahudilerin dünya krallığı ile ilgili ideallerini gerçekleştirmek için oluşturacakları stratejinin temelleri tahrif edilmiş Tevrat'ta şöyle açıklanmıştır:

"Evet, bütün krallar ona secde kılsınlar; Bütün milletler ona kulluk yapsınlar"

(Mezmurlar: 72/11),

"Denizden denize kadar ve ırmaktan yerin uçlarına kadar saltanat sürsün"

(Mezmurlar: 72/8) ve

"Çünkü sağa sola yayılacaksın ve senin zürriyetin milletleri mülk edinecek ve ıssız şehirleri halk ile dolduracak"

(İşaya: 54/3),

"Benim elimden, bu öfke şarabı kâsesini al ve seni göndereceğim bütün milletlere onu içir. Ve onlar içecekler ve sendeleyecekler ve aralarına göndereceğim kılıcın yüzünden çıldıracaklar"

(Yeremya: 25/15),

"İçin de sarhoş olun ve kusun ve aranızda göndereceğim kılıcın yüzünden düşün ve kalkmayın"

(Yeremya: 25/27),

"Sana karşı kim toplanırsa zelil düşecektir ve yok olacaktır"

(İşaya: 54/16),

"Sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak ve hükümde sana karşı kalkan her dili suçlu çıkaracaksın."

(İşaya: 54/17)

İşte bütün bu akıl ve vicdan dışı uydurmalar ve Yahudi ırkını kutsamalar sonucu **"Siyonizm"** denene

n azgın ve sapkın düşünce sistemi, komünizm ve kapitalizm gibi zulüm ve sömürü düzenleri ortaya çıkmıştır.

Ahret ve tevhid inancını tahrif eden Yahudiler, peygamber ahlâkından saparak tek kutuplu şeytani ahlâk felsefesine yönelmişlerdir. Ancak bu

tek

kutuplu

ahlâk

felsefesinin kurallarına ve yaşam tarzına bütün Yahudiler aynı ölçüde bağlı kalmış değildir.

Ortodoks

Yahudileri, bütün kurallara ve On Emre titizlikle uymuştur. Buna karşın

Karailik

veya

Karaim

Yahudileri, (MÖ 1000-12000) yıllarından beri Ortodoks Yahudiliğinin en güçlü muhalifi

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

olmuş ve Musa şeriatının doğru yorumuna sahip olduklarını iddia etmişlerdir. Bütün hayatlarını Museviliğe adayan *Hasidiler*, dünyaya değer vermemiş, bir işte çalışmayı benimsememiş, çok çocuk edinmeyi ilke edinmişlerdir. Bugünkü Mormonlar da bunlara benzemektedir. Mesih gelmeden kurulan İsrail Devletini kabul etmemişlerdir. Tevrat'ı Tanrı tarafından vahiy edilmiş bir kitap olarak *görmeyen* ve çoğunluğu ABD'de yaşayan *Reformist* Yahudiler ise, Tevrat'taki yaratılış kıssası yerine Darwin'in *evrim* teorisini benimsemiş ve Museviliğe yabancıları da kabul etmiştir. Başta Mesihçilik olmak üzere geleneksel Yahudiliğin birçok ilkesini kabul etmeyen Reformistler Talmud'un *kutsallığına* inanmamış, "kutsal toprak" ülküsüne karşı çıkmış ve yaşadıkları her yeri kutsal saymıştır. Reformistlere tepki olarak doğan *Muhafazakâr* Yahudiler, yapı itibariyle Ortodoks Yahudilerin ABD versiyonunu oluşturmuş, ancak onlar kadar katı olmamıştır. Yahudi ismini kullanmayan *Samiriler* ise, Hz. Musa'nın gerçek takipçisi olduklarını iddia etmiş ve ellerindeki Tevrat ile Yahudilerin elindeki Tevrat arasında 6 bine yakın fark saptamış ve *kiblelerini* ise Kudüs değil Nablus'taki Gerizim Dağı yapmışlardır. İbadet öncesinde abdest alan Samirilerin ibadethaneleri camilerde olduğu gibi halı veya kilimlerle döşenmiş, rükû ve secde gibi *namaz* benzeri ibadetlerle meşgul olmuşlardır.

Hız. İsa'nın Hak Çağrısı ve Hristiyanlığın Bozulması

İnsanoğlu vahye ve tevhide dayalı peygamber ahlâkından ve Tevrat'ın aslından sapınca, Yüce Allah, Kendi katından bir *rahmet* ve insanlar için *canlı* bir *ayet* (Meryem: 19/21) olarak Hız. İsa'yı göndermiştir. Bakire Meryem'den Nasra'da dünyaya gelen Hız. İsa, çocukluğunu ve gençliğini bu kasabada geçirmiştir. Beşikte iken *konusmuş* (Meryem: 19/29), Allah'ın *kulu* olduğunu ve kendisine İlahi

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

mesajın
ulaştığını ve
peygamber
tayin edildiğini (Meryem: 19/30) söylemişdir. Hayatta olduğu sürece
ibadet
etmesi ve arınmak için infak etmesi (Meryem: 19/31),
anasına
iyi davranması ve bir
zorba
olmaması (Meryem: 19/32) vahiy edilmiştir. Hz. İsa'ya
doğduğu
gün de,
öleceği
gün de ve yeniden hayata
döneceği
gün de, İlahi
güvence
kapsamında (Meryem: 19/33) olduğu müjdelenmiştir.

"Hiç şüphe yok ki, benim de sizin de Rabbiniz Allah'tır. Şu halde yalnız O'na kulluk edin, bu dosdoğru yoldur" (Meryem: 19/36) diye buyuran Hz. İsa, MS 28 yılında Ürdün Nehri'nde Hz. Yahya tarafından vaftiz edilmiş ve Hz. Yahya'nın şehit edilmesinden sonra tebliğ görevini sürdürmüşlerdir. Puta tapanları, kendilerini tanrılaştıranları uyarmak, tevhid ilkesinden sapanları ikaz etmek, Allah'ın *birliğini* ispat etmek ve Hz. Musa'nın peygamberliğini ve tahrif edilen şeriatını düzeltmek için gönderilen Hz. İsa'ya, peygamber ahlâkının *niteliklerini* de içeren ayetler vahiy edilmiştir.

Nitekim Hz. Musa'ya indirilen; ikisi *imanla*, ikisi *ibadetle* altısı ise *ahlâkla* ilgili On Emir, Hz. İsa'ya daha açıklayıcı bir şekilde vahiy edilmiştir. Yeni Ahit'te[3] ahlâkla ilgili On emrin *beşinci* hükmü,
"Babana ve anana hürmet edeceksin
(Matta: 19/19) ayeti ile tasdik edilmiştir ve Tevrat kaynaklıdır. On Emrin *altıncı* hükmü,
"Katletmeyeceksin. Ama ben size derim ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanmayı hak edecektir. Öte yandan her kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylese, tüm Kurul'a karşı sorumlu tutulmayı hak edecektir. 'Aklı kıt' diyense cehennem ateşini hak edecektir"
(Matta: 19/18; Matta: 5/21; Tesniye: 5/17) ayetleriyle tasdik edilerek tekemmül ettirilmiş ve aynı zamanda Eski Ahit'e atıf yapılmıştır. Yeni Ahit'in bu hükümlerini Hristiyan

ilahiyatçıları,
yürekte
öldürücü
düşüncelere
yer vermenin fiilen
öldürme
ile eş anlamlı olduğu gibi, kendini tutmayıp öfkelenmenin, acılık ve kin beslemenin de,
öç
alma tutkusuyla yanmanın da
katillik
olduğunu yorumlamıştır.[4]

Yeni Ahit'te, On Emrin *yedinci* hükmü, "*Zina etmeyeceksiniz*" ayetiyle teyit edilmiş ve Eski Ahit'e atıf yapılmış ve ilaveten "*Ama ben size derim ki, bir kadına istek duyarak bakan herkes o anda yüreğinde onunla zina etmiş olur... Ve kim boşanmış kadınla evlenirse, zina eder*" ayetleriyle de zinaya yol açan sebepler yasaklanmıştır (Matta: 5/27, 28, 32). Zina ile ilgili bu hükümleri Hristiyan ilahiyatçıları, kirli düşünceler beslemenin de *bedenle zina* işlemekle aynı şey olduğu, şeklinde yorumlamıştır.[5] Yeni Ahit'te, On Emrin *sekizinci* hükmü, "*çalmayacaksın;*" Eski Ahit'e atıf yapılmıştır (Eski Ahit, Çıkış: 20/15). Hristiyan ilahiyatçıları bu hükümleri de, bir başkasına ait olan bir şeyi haksız yere ele geçirmeyi, *vergi* ve gümrük *kaçakçılığı* yapmayı, iş yerinde *az* çalışmayı, işçilerini fazla çalıştırıp, eksik ücret vermeyi ve dünyanın otlakçılık dediğine Tanrı'nın *hırsızlık* dediği şeklinde yorumlamıştır.[6]

Yeni Ahit'te On Emrin *dokuzuncu* hükmü: "*Yalan şahadet etmeyeceksin.*" (Matta: 19/18) ayetiyle teyit edilmiş ve eski Ahit'e atıf yapılmıştır. Yeni Ahit'in bu hükümlerini Hristiyan ilahiyatçıları, yalnız mahkemede yapılan yeminli *yalanı* değil, her türlü *iftirayı*, *yalanı*, kasıtlı

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

abartmayı,
yıpratıcı
dedikoduyu
ve gerçeğin
çarpıtılmasını
da kapsadığı şeklinde yorumlamıştır.[7] On Emrin
sonuncu
hükmü

“Komşunun evine tamah etmeyeceksin; komşunun karısına yahut kölesine yahut cariyesine yahut öküzüne yahut eşeğine yahut komşunun hiçbir şeyine tamah etmeyeceksin.”

(Eski Ahit, Çıkış: 20/17) Eski Ahit'e atıf yapılarak vurgulanmıştır. Bu hükümleri de Hristiyan ilahî yatçılar Tanrı'nın her şeyi gördüğü ve bu emir sayesinde günah bilincine erişildiği, iç benliğin

yargıcı
durumuna getirildiği, başkasının malına
göz
dikmekle
hırsızlık
yapmanın birbirini tetiklediği hatırlatılmıştır.[8]

(Yahudi asıllı) Pavlus'un Yozlaştırmaları

İncil, tahrif edilmiş Tevrat'a bir *antitez* olarak indirilmiştir. İsrail milliyetçiliğini ve ırk üstünlüğünü inkâr eden Hristiyanlığın, Yahudilikten türeyen bir mezhep olarak lanse edilmesi yanlıştır, ancak İncil Yahudiler tarafından yozlaştırılmıştır.[9] Ancak bu yeni dinin Avrupa'da yaygınlaşması için Latin ve Helen

kültürüne
başvurulmuş ve Yunan mitine dayalı bir tanrılar
ailesi

safsatası ortaya çıkarılmıştır.
Hristiyanlığı şekillendiren ve bu dinin ilk önemli ilahiyatçısı olan
Pavlus[10]

(MS 10-64),
insanın ve neslinin Âdem'in Tanrı'ya itaatsizliğinden dolayı günaha düştüğünü,
özgürlükünü kaybettiğini ve ölüme mahkûm olduğunu ifade etmiştir. Pavlus insanlığı ilk
günahtan kurtarıp özgürlüğe kavuşturmak için, Tanrı'nın oğlu Hz. İsa'nın şahsında
dünyaya geldiğini; dolayısıyla Hz. İsa Mesih'i Rab, kendisini de onun peygamberi ilan
etmiştir

.[11]

Böylece Tanrı kelâmını Hz. İsa'nın kişiliğinde cisimleştirmiş, Tanrı ile insan ve insan ile hemcinsleri arasında yeni ilişkiler ağı uydurmuşlardır. Pavlus, Hz. İsa Mesih'i, babası

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

olan Tanrı'nın, Onu insanları günahlarından
arındırmak,
kefarecini
ödeyerek
kurtarmak için gönderdiğini söylemiştir. Çektiği bütün
çilelerden
ve çarmıhta can verdikten üç gün sonra, babasının Onu ölümler arasından dirilttiği ve
yanına göğe çıktığını ifade eden Pavlus, Hz. İsa'nın
kıyamet
günü yeniden dünyaya geleceğini yaygınlaştırmış ve bu düşünce Hristiyanlarca da
benimsenmiştir.

Aslında Hz. İsa'nın getirdiği peygamber ahlâkı, antik çağın inkârcı ve ahlâk dışı etiklerini
bertaraf
etmeyi ve Hz. Musa'nın tahrif edilen ahlâkını
istikametine
sokmayı amaçlamıştır. Ancak üç asrı aşkın bir süre içerisinde Hz. İsa'nın getirdiği din ve
ahlâk anlayışı Yahudilerin ve Roma İmparatorluğu'nun baskı ve zulmüne maruz
kalmıştır. Roma İmparatoru 1'inci Konstantin, 313'te Hristiyanlığa özgürlük tanıyınca,
325'te toplanan İznik Konsili'nde
teslis
doktrini kabul edilerek Kilisenin
resmî
inanç öğretisi yapılmıştır. Teslis inancıyla Hristiyanlar;
Baba, Oğul
ve
Kutsal
Ruh
adı altında
üç
kişilikte
tek
bir Tanrı'nın varlığına inanmışlardır. Bu inanca göre
Baba kâinatı yaratmıştır. Tanrının
tenasühü
olan Oğul, günahın esaretinden insanlığı kurtarmak üzere bedenleşmiş ve kendini
çarmıhta feda kılmıştır.
Kutsal Ruh
ise, İlahi sevgiyi insanın kalbine ve gönlüne bırakmıştır. Üçte
birlik
veya birlikte
üçlük
“orijinal ifadesiyle TESLİS”
şeklinde ifade edilen bu doktrin akılla kavranamayacağı, ancak imanla idrak edilebileceği

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

safsatasına sığınmıştır. Hristiyan ilahiyatçıları da bunun İlahî bir sır olduğunu ve teslise olduğu gibi iman edilmesi gerektiğini savunmuşlar ve tabi sapıtmışlardır.

Roma İmparatorluğu'nu yönetim *yapısına* göre teşkilatlanmış dırılan Hristiyanlık; Roma, Yunan ve çok tanrılı düşünce sistemlerinden etkilenmiş ve Yahudilikteki üç temel *geleneksel* dünya görüşü de şekil değiştirerek Hristiyanlığa taşınmıştır. Yahudilikte Tanrı ile yapılan ahdin sembolü olarak kabul edilen *sünnet, vaftizle* yer değiştirmiş durumdadır. *Tanrı'nın* altı günde kâinatı yaratıp *dinlendiği* yedinci günü sembolize eden haftalık toplu ibadet ve istirahat edilen cumartesi günü, Hz. *İsa'nın* öldürüldükten sonra *dirildiği* pazar günü ile yer değiştirmiş bulunmaktadır. Yahudi kutsal *kitapları* Hristiyanların bu temelsiz bakış açısına göre yeniden yorumlanarak toplumların aldatıldığı açıktır. Yahudilerde *haram* kılınan yiyeceklerin hepsi Hristiyanlarca *serbest* bırakılmıştır. Rahipler de, Baba, Oğul ve Kutsal ruh adına günah ve hataları *affetme* yetkisine sahip kılınmıştır. Dolayısıyla başta Pavlus olmak üzere, rahipler, kendilerine *statü* ve *nüfus* sağlamak için Allah'tan başkalarını ilahlaştırmıştır. (Meryem: 19/81)

Yozlaştırılmış ve şikle karıştırılmış bugünkü Bâtıl Hristiyanlık, 4 ana mezhebe ayrılmış; özellikle Protestanlık... Ve şimdi Amerika'da yaygınlaşan Evanjelizm ve Mormon tarikatları tamamen Yahudi Siyonizm'inin gönüllü hizmetkârları halini almışlardır. Artık Siyonizm'in bâtıl ve barbar dayanaklarını... Şeytani ve gayri insani amaçlarını... Ve bu sinsi ve siyasi hedeflerine ulaşmak üzere kurdukları teşkilat ve organizasyonları ve masonluk yapılanmalarını bilmeden kalkışılan tüm hayırlı girişimlerin, bunların tuzağına kapılma ihtimali bulunmaktadır!..

İslam'ın Yozlaştırılması ve Münafıklığın yaygınlaşması:

En yaygın münafıklık ve gizli inkârcılık olarak; a) Her konuda ve toplum hayatının her alanında Kur'an'ın öğütlerini ve Resulüllah'ın öğretilerini esas alan bir hayat tarzına karşı çıkmak... b) Bâtıl ve Batılı hukuk ve ahlâk kuralları altında yaşamayı arzulamak... c) Yani *“Tağuti rejimler ve hükümlerle yargılanmayı”*

tercih

ettiği halde, yine de Kur'an'a ve diğer kitaplara inandığı iddiasında bulunmaktır.

“(Ey Resulüm!) Sana indirilen (Kur'an'a) ve Senden önce gönderilen (Kitaplara), sözde inandıklarını öne süren (sahtekâr münafıkları) görmez misin? Ki bunlar, (hak ve adalet ölçüleriyle değil) tağutun önünde (zalim ve bâtıl düzenlerin kurum ve kurallarıyla) muhakeme olunmak (şeytan fikirli Yahudi ve Hristiyanların hükmü altında yaşamak) istemektedirler! Oysa (mü'min ve Müslüman sayılmak için) onu (tağutu ve süper güç putunu) red ve inkâr etmekle emrolunmuşlardır. Şeytan onları derin ve dönüşü olmayan bir sapkınlığa sürüklemek istemektedir. [Not: Bir Müslümanın şu soruları kendisine yöneltmesi ve samimi yanıtlarına göre iman durumunu değerlendirmesi gerekir.

Benim istisnasız her konudaki tercihim ve hedefim: 1- İman ve itaat mı, İtiraz ve inkâr mı? 2- İslam'a (Hakka) teslim olmak mı, Fırsatçılık ve isyan mı? 3- Kur'an'ın Rahmani esasları mı, Batı'nın şeytani yasaları mı? 4- Faizsiz bir nizam mı, Faizli sömürü çarkı mı? 5- İslam ülkeleri ittifakı mı, Haçlı ortaklığı mı? 6- Farz-helâl kuralları mı, Haramların mübahlığı mı? 7- Hidayet aydınlığı mı, Dalâlet karanlığı mı? 8- Hakk ve hayır mı, Şer ve bâtıl mı? 9- Nübüvvet ve Sünnet bağlayıcılığı mı, Nefsaniyet ve şehvet bataklığı mı? 10- Ahiret ve adalet amaçlı mı, Dünya ve menfaat ağırlıklı mı? Evet bu 10 şıktan sadece 1 tanesinde bile ikinci maddeyi tercih ve tensip edenlerin, iman ve İslam şuuru yara almaya ve hidayeti kararmaya başlamış demektir. Baskıcı ve zorlayıcı durumlarda aciz ve çaresiz fertlere ve müstaz'af kesimlere İkrâh-ı Mülci=Ölüm ve sakatlama cinsinden ağır tehditler gibi bazı mecburiyetler bir

mazeret

sayılsa bile, imkân ve iktidar sahipleri için bu tür mazeretlere sığınmak geçersizdir.]”

(Nisa: 60)

“Ne vakit onlara: (Bu temelsiz ve geçersiz yorumları bırakıp) “Allah'ın indirdiği (Kur'an'ın açık ve kesin hükümlerine) ve Resulün (bildirdiklerine ve sünnetine) gelin (bunları ölçü edinelim)” denildiğinde, o münafıkların Senden süratle uzaklaşıp kaçtıklarını (ve Kur'an'ın hükümlerinden kaydardıklarını) görürsün. (İşte bunlar asıl itikadi münafıkların ta kendileridir.)” (Nisa: 61)

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

Allah; görünür âlemin *iradeli* ve sorumlu varlığı olan insanı, yeryüzünün *halifesi* (Bakara: 2/30) olarak yaratmıştır. Yaratıklarının çoğundan *üstün* kıldığı insanı (İsra: 17/70), birtakım *zafiyetlere* ve dürtülere maruz bırakmıştır. Bir damlacık atık sudan yarattığı insan, sonunda bilinçli bir varlık olarak Yaradan'ına karşı kendi BEN'liğini ortaya atmış (Nahl: 16/4), kendi kendine yettiğini sanarak *azmış* (Alak: 96/6-7), *zulme* pek yatkın olup çıkmış (İbrahim: 14/34) ve iyiliğe nail olduğu zaman da verilen nimetleri herkesten *kıskanmıştır* . (Me'aric: 70/21) *Nankörlükte* ısrarcı (Hacc: 22/66; İbrahim: 14/34; Furkan: 25/50), *tartışmaya* düşkün (Kehf: 18/54), *aceleci* (Enbiya: 21/37), *tatminsiz* (Me'aric: 70/19) olan insan, bütün bu kötülükleri yüzünden başına bir kötülük geldiği zaman da *vaveylacı* (Me'aric: 70/20) olmaya başlamıştır.

Yaratılışında var olan bu zafiyetlerin istismar edilmesiyle insan, maalesef ahlâken hayvanlaşmış, hatta daha da alçalmıştır. (Furkan: 25/44) *Yasaklanan* şeyleri işlemekteki *i natçı* tutumu yüzünden insanlar *maymundan* beter olmuşlardır. (A'raf: 7/166) Zaaflarına esir olan kişi, şeklen olmasa da, huy olarak maymuna, hatta daha beter bir konuma taşınmıştır. *Şeytanî* güçlere kul olduğu için *maymunlaşan v e hınzırlaşan[12]* kişi ise insanların en *beteri* ve en *şerlisi* olmuş ve doğru yoldan

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

sapmıştır.

(Maide: 5/60) Zira üzerinde egemenlik kurmasına müsaade eden kişilere şeytan, Allah'ı hatırlamayı

unutturmuş

(Mücadele: 58/19) ve kişilerin veya toplumların kendilerinde bulunan güzel meziyetleri değiştirmesine, nefislerine hoş gelen şeyleri maymun gibi taklit etmesine veya domuz gibi bencilleşmesine yol açmıştır. Bu tip kişi ve toplumlar, Allah'ın

lanet

ve

gazabına

uğrayarak (Maide: 5/60) felakete yuvarlanmış ve tarih sahnesinden silinip yok olmuşlardır. Nitekim geçmişte Firavun'un

tavri,

Nuh kavminin

inkârı,

Lut kavminin

taşkınlığı,

zevk ve sefa içinde yaşayan Semûd kavminin

nankörlük

ahlâkı, Allah'ın

lanet

ve

gazabına

sebepler olmuşlardır...

Ahlâken çürümeye yol açan kişi veya toplumlar, Yaradan'ın *hoşnut* olmadığı, hatta *gazap* landığı

eylemleri hayat tarzına dönüştürüp yozlaşmışlardır. Yüce Allah da;

saldırganları

(Bakara: 2/190),

haddi

aşanları (Maide: 5/87; A'raf: 7/55), bozgunculuğu (Bakara: 2/205),

bozguncuları

(Kasas: 28/77), günahta ısrar eden inatçı,

itaat

etmeyen

nankörleri

ve

ihaneti

meslek edinen nankörleri (Bakara: 2/276; Al-i İmran: 3/32; Hacc: 22/38) beğenmemiştir.

Zalimleri

(Al-i İmran: 3/57, 140; Şurâ: 42/40),

hainleri

(Enfal: 8/58), boğazına kadar

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

günaha

batanları (Nisa: 4/107),

israf

edenleri (En'am: 6/141; A'raf: 7/31), kendini beğenmiş

şımarıkları,

küstahları ve

kibirli

(Nisa: 4/36; Kasas: 28/76; Lokman: 31/18; Hadid: 57/23) sevmemiştir.

Büyük

taslayanları (Nahl: 16/23),

kötülüğün açıkça söylenmesini

(Nisa: 4/148) de kabul etmemiştir.

Söylevlerle

eylemlerin birbirine

uymamasını

(Saff: 61/2), yapamadığı veya yapamayacağı şeylerin

söylenmesi

de, Allah katında sonuçları ağır olan

nahoş

davranışlar (Saff: 61/3) olarak belirtilmiştir.

Eşya ve olaylarda *uğur* veya *uğursuzluk* olduğuna inananların ve *tağuta*[13] (yani İslam dışı nizamla ve tabulaştırılan yönetici takımına) iman edenleri,

kâfirlerin

mü'minlerden daha

doğru

yolda olduğunu

iddia

edenleri (Nisa: 4/51) Allah

lanetlemiş

ve lanetine uğrayanlar da kendilerine hiçbir

yardımcı

bulamamışlardır. (Nisa: 4/52) Bu tip insanlar

günahı

hayat tarzı halinde getirmiş (Secde: 32/12), Rablerinin huzuruna çıkıp

hesap

vermeyi

inkâr

etmiş (Secde: 32/10) ve hesabı verilecek bir hayat tarzından da rahatsız olmuştur. Allah'ı

ve ahreti

inkâr

eden bu kişiler, ölümü

zamana

ve

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

doğaya

bağlamış, ancak zandan başka hiçbir delil göstermemiştir. Bayağı arzularını esir olarak *hevâsını*

ilah edînenlerin kendi durumlarını göz önüne alması (Furkan: 25/43) ikaz edilmiştir.

Bilhassa daha önce *sapmış*, birçoklarını da *saptırmış* olan ve yoldan çıkmakta *direnen* kişi veya toplumların keyfi yargılarına (Maide: 5/77; En'am: 6/56) uyan veya keyfi kanaatini

tanrısı

yerine koyan kişinin kulakları ve kalbi

mühürlenmiş,

gözlerine

perde

çekilmiştir. (Câsiye: 45/23)

İnandığı

gibi yaşamayı beceremeyen bu insanlar,

yaşadığı

gibi inanmaya yönelmişlerdir. Hz. Peygamber de,

"En kötü insan, hevâsına kul olup da dalâlete düşen kimse dir"

diye uyarıvermiştir. Dolayısıyla dünyevî

hazlara

ulaşmak için vahyi ve iradeyi arka plana atarak

nefsi

ön plana çıkarırlar, çıkarları için her şeyi mubah görmüş, her an ve her olayda haksız ve bencil davranışlar sergilemektedir. Zira

nefsini

kötülöklere gömenlerin ziyana uğrayacağı (Şems: 91/8-10) ikaz edilmiştir.

Yüce Allah, kendi özgür iradesiyle *sapmayı*, keyfince ve şehvetleri peşinde hareket etmeyi dileyenleri *sap* tırmış; *hidayeti*

dileyenleri, ibadet ve istikamet üzere sabredenleri de

doğru

yola iletmiş (Müddessir: 74/31) ve herkesi yaptıklarına göre

sınıflandırıp

derecelendirmiştir. (En'am: 6/132) Kendi özgür iradeleriyle kalplerinde oluşturdukları vesvese

lere/hastalıklara göre bu dünyada insanlar;

inkâra

gömülenler (Müddessir: 74/11-25),

ikiyüzlüler

(Enfal: 8/49; Ahzab: 33/12, 60),

kuşkuya

kapılanlar (Nur: 24/50) ve

iç

dünyaları ve hidayet nurları

kararanlar

(Hacc: 22/53) olmak üzere dört kategoriye ayrılmış vaziyettedir. Ancak

iç

dünyaları

kararanlar,

diğerlerinden farklı bir kategori olarak ele alınmış ve bunların şifa bulması da,

kalplerinin tamamen kararıp manen ölmesi de mümkün görülmektedir. Diğerleri ise

dünyada

kâfir

veya

inkârcı

(Bakara: 2/7),

müşrik, ikiyüzlü

veya

münafık

(Bakara: 2/14) olarak adlandırılmış, ahirette

ashabı meş'eme, ashabı şimal, soldakiler

veya

bahtsızlar

diye nitelendirilmişlerdir. (Vâkıa: 56/9)

Münafıklar/ İkiyüzlüler ve Tahribatları!

Şahsiyet parçalanması yaşayan münafıkların vasıflarını Kur'an açık ve net olarak ortaya koymuştur. İnanmadıkları halde "Allah'a ve ahiret gününe inandık." (Bakara: 2/8) derken *yalan*

söyleyen (Münafikun: 63/1) münafıklar, mü'minleri bırakarak

kâfirleri

dost edinip bundan onur duymuşlardır. (Nisa: 4/139) Allah'ı

aldatmaya

çalışan (Nisa: 4/142), kötülük tavırlarına ve yanlışlıklarına iyilik ve gözü açıklık kılıfı saran ikiyüzlüler, gerçek iyiliklere ve güzelliklere

engel

olmaya çalışmış (Tevbe: 9/67), yeminlerinin arkasına

saklanmış

(Münafikun: 63/2),

nifaklığı

tabiat haline getirdikleri için kalpleri

mühürlenip

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

damgalanmış

ve hidayetleri kararmıştır.

(Münafikun: 63/3) Dış görünüşleri, kıyafetleri ve konuşmaları

aldatma

üzerine kurgulanan, söylenen her sözü kendi

aleyhlerine

sanan (Münafikun: 63/4) münafıklar, ilahi mesajları iletenlere karşı küstahça bir

kibre

(Münafikun: 63/5) kapılmışlardır. Bu ikiyüzlüler ve bozuk özlüler için af dileyen Allah

Resulü bile olsa, asla

affa

mazhar olmayacakları (Münafikun: 63/6) vurgulanmıştır. Allah ile kalbî ve vicdanî

irtibatını

kesen ve yaratılışlarının mana ve amacından kopan münafıklar, inanmış kimselerle

karşılaştıklarında

"iman ettik"

diyen, ama

şeytanlarıyla

ve masonik-münafık şarlatanlarıyla beraber olduklarında ise inananlarla

alay

ettiklerini söyleyen sapkınlardır. (Bakara: 2/14) İbadeti gösterişe

dönüştüren

(Ma'un: 107/5-7), bir bedende birden fazla yüze, bir yürekte birden çok kişiliğe sahip olan

münafıklar,

günahta

, saldırganlıkta ve

haramilikte

yarışmaktadır. (Maide: 5/62) Hz. Peygamber de münafıklığın alâmetlerini

"Konuştuklarında yalan söylemek, verdikleri sözde durmamak, emanete hıyanet etmek,

düşmanlıkta aşırı gitmek"

diye saymıştır.

Kalplerinde hastalık bulunan (Bakara: 2/10), **fesatçı** olduklarının farkına dahi varmayan

(Bakara: 2/12), hidayet karşılığında sapkınlığı satın alan (Bakara: 2/16), Allah'ı ve iman etmiş

kimseleri aldatmaya çalışan münafıklar, aslında kendilerini

aldatmış

ama farkına varamamışlardır. (Bakara: 2/9) İnsanların en şerlisi olan (Beyyine: 98/6)

münafıkların cehennemini en alt katına sokula-cakları ve asla yardımcılarının da bulunmayacağı

(Nisa: 4/145), Kur'an'da açıklanmıştır. Bu vasıfları nedeniyle ikiyüzlüler, kendilerine

yabancı-laşarak Allah'tan uzaklaşmış, inanmadığı halde inkârını gizlemeyi başarmış, dili ile

inandığını söyleyerek

mü'min

görünmüş ve bu davranışları da

nifak

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

diye tanımlanmıştır. Münafıklar

nifakı

benimsedikleri için

ikiyüzlü

olmuş özdeşleştikleri çıkarıcılık ve fırsatçılık kutuplu etikle de kendilerini münafıklaştırmışlardır.

Kişileri başlarından savmak için Allah adına **yemin** ederek **iğrençleşen** (Tevbe: 9/95)

münafıklar,

yemin

ettikleri kişileri memnun etseler dahi, Yüce Allah'ın ikiyüzlülerden asla

razi

olmayacağı (Tevbe: 9/96) vurgulanmıştır. Münafıklar, kendilerine olan saygı ve özgüveni yitirerek iğrençleştikleri için, bunların manevi ve ahlâki değerleri sıfırlanmış, kötü-lükleri tavan yapmıştır. Dinleri ve değerleri karşısında çıkar elde etmeyi amaçlayan münafıklardan uzak

durulması

özellikle uyarılmıştır. İnsanlar arasında ikiyüzlülükte ustalaşanlar kolay kolay tanınamamış, gerçek yüzlerini saklamış, kendilerine ait olmayan sahte bir yüzle insanları

aldatmışlardır

,
dolayısıyla azapları iki kat olacaktır. (Tevbe: 9/101)[14]

[1] Eski Ahit'te Hz. Davut'un peygamberlik görevinin olmadığı belirtilmiş, sadece bir Kral olduğu bildirilmiştir. Bu durum vahyin ve gerçeğin gizlenmesidir.

[2] Prof. Dr. Baki Adam, Yahudilik. Yaşayan Dinler, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s 242

[3] Aydın, (a.g.e), s 78 Hristiyanlara göre Eski Ahit, Tanrı'nın Hz. Musa ile Sina'da yaptığı ahdi, Yeni Ahit ise Hz. İsa'nın havarileriyle yediği son akşam yemeğinde yaptığı sözleşmeyi temsil etmiştir.

[4] John Stott, Sağlam Kaya, Zafer Matbaası, İstanbul, 1981, s 116-117

[5] Stott, (a.g.e), s 117,

[6] Stott, (a.g.e), s 118,

[7] Stott. (a.g.e), s 119,

[8] Stott. (a.g.e), s 120-121,

[9] Louis Marschalko, Yahudi, Sebil Yayınevi, İstanbul, s 32,

[10] Aydın, (a.g.e), s 87. Tarsus'ta doğan ve Yahudi asıllı Roma vatandaşı olan Pavlus, dönemin ünlü Yahudi bilgini Hillel'in torunu olup, Ferisi mezhebinin önde gelen hocaları nezaretinde yetiştirilmiştir. Rivayete göre; aleyhinde bulunduğu Hz. İsa ve havarilerinin yerini tespit edip Kudüs'teki Yahudi otoritelerine bildirmek için Şam'a yaklaşırken; Pavlus'a gökte gözükken Hz. İsa hitap eder ve onu, mesajı tüm milletlere yaymak için görevlendirir. İmparator Neron'un, Roma yangını ile ilgili olarak bu yeni dinin mensuplarını sorumlu tutması sonucunda birçok Hristiyan'la birlikte Pavlus da öldürülmüştür.

[11] Doç. Dr. Mehmet Katar, Hristiyanlıkta Temel Akımlar. Yaşayan Dünya Dinleri, Diyanet İşleri Bşk.lığı Yayınları, s 104.

[12] İslâmoğlu, (a.g.e), c 1, s 207, dip not 3, tek kutuplu ahlâk felsefelerini taklit edip zilleti kabullenenler **maymun**, alçaklık ve gazaba uğrayanlar ise **hinzır**, diye nitelendirilmiştir.

[13] **Tağuti düşünce:** Kendisinde istediğini yapabilecek bir güç, bilgi ve yetenek vehmettiği an **gurur**

Yazar Abdullah AKGÜL
25 Nisan 2022

,
kibir
ve
gaflete
kapılarak
tuğyan
kapısını aralamıştır. Bir adım daha öteye geçince Allah'a
ortak
koşmaya, nefisini O'nun yerine geçirip
heva
ve
heveslerinin
peşinde sürüklenmiştir. Bu tür insanlar
tâği
olup
tuğyan
halini oluşturmuştur. İşte peygamber ahlâkında, Allah'a rağmen, hüküm kaynağı ve otorite olarak görülen, tanrılaştırılmış insan gibi somut veya şeytan gibi soyut varlıklar
tağut
diye anılmıştır. Nitekim kendilerini yeryüzünün hükümdarı ve tek hâkimi kabul ederek ilahlık iddiasında bulunacak kadar sapmışlardır.

[14] Peygamber Ahlâkı, Kitap Neşriyat, E. Gn. Korkmaz Tağma, sh: 39, sh; 76, sh: 242 ve devamları (Bazı düzeltme ve eklemelerle)